

paa, om Ministeren før han havde truffet sin Bestemmelse — jeg tror ogsaa, at han saa vilde have været i Overensstemmelse med tidligere Sedvaner — havde forhandlet Forandringen med Rigsbagen paa en eller anden Maade. Smidertid tør jeg ikke benegte, efter at have hørt, hvad Ministeren ved 2den Behandling fremsatte, at Foranstaltningen i ethvert Tilfælde vil blive ligesaa billig som den nuværende for Statskassen. Men der er 2 Sider ved Sagen. Spørgsmaalet er, om de Vedkommende kunne høre Udgifterne til denne Forandring i Uniformeringen. — Med Hensyn til Krudts Anskaffelse, erklærer jeg, at Ministeren er berettiget til at slutte Kontrakt om Leveringen af Krudt med Krupp, fra hvem han faaer Kanonerne. Dette Spørgsmaal har hverken været rejst i Udvalget eller andetsteds, men det, at Spørgsmaalet er rejst, kan efter min Formening kun være til Beileddning. Hvis vi havde haft en fortsat Behandling af Finansloven, vilde det have været naturliger, hvis Ministeren var kommet med bestemte Indstillinger om denne Sag til 2den Behandling. — Siden jeg har faaet Ordet, vil jeg blot med Hensyn til Spørgsmaalet om Udgifterne til Forsvarsvæsenet give et Par Bemærkninger. Det er i Anledning af Udtalelserne fra det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgtreds (Alberti). Han meddelte os, at ved 2den Behandling var der betaget godt 17 Millioner Kroner til Forsvarsvæsenet, og dertil kom desuden Pension og Tilleg til Underklasserne. Jeg skal sige, at der er regnet et Par Millioner feil. Der er nemlig bevilget omtrent 8,700,000 Kr. til Krigsministeriet og 4,262,000 Kr. til Marineministeriet, det er 12,994,000 Kr. paa den ordinære Konto og 1,820,000 Kr. paa den extraordinære, som sammenlagte med 285,000 Kr., som vi give extraordinært til Lønningstillæg, vil give godt 15 Millioner Kroner. Det Sidste har jeg regnet med, men det ærede Medlem har ikke regnet det med og saa bliver det paa det Nærmeste 15 Millioner Kroner. Dertil kommer Pension og deslige, altsaa 13 Millioner Kroner foruden de extraordinære Beløb. Jeg indrømmer fuldt ud, og det kan ingen af os negte, at set med Hensyn til vort Lands Stærkelse og økonomiske Tilstand, i det Hele, er dette en meget alvorlig Bevilling, som vi meget godt kunne taale, at sige er betydelig. Og naar vi dagligdags høre Pressen fremsætte, at man behøver blot at forlange Mere, saa bliver det bevilget, og derhos høre fremsætte, at hele den Bevilling, vi saaledes have givet gennem 13 Aar, har egentlig hørt til, at vi slet intet Forsvar have, kan jeg ikke negte Andet, end at det gjør i højeste Grad et uhyggeligt Indtryk, og det forekommer mig, at istedetfor at opmuntre og samle de forskellige Anskuelser om en anden Ordning af vort Forsvarsvæsen, i Saab om, at det vil blive til Fædrelandets Nytte, kan man næsten blive angst og

fige, hvad skal det Hele føre til efter de skavni- nistiske Anskuelser, som mere og mere give sig fri Luft og fri Ytring her i Hovedstaden. Jeg skal indrømme Nødtigheden af, at selv om man tager Tallene, som de foreligge, — jeg tager dem fra 2den Behandling; de ere blevene noget forhøiede ved 3die Behandling. — er det meget alvorligt; men derimod skal jeg for mit Vedkommende ikke sige Andet, end at et folkevalgt Kammer ikke kan borttage Hensynet til det Formaal, for hvilket vi offre disse Beløb. Det er et folkevalgt Kammer, der vilde glemme Forsvarsvæsenets Døds- og Bejdning. Jeg snart vilde tabe sin Bejdning som folkevalgt Kammer, men jeg vil sige, at det er berettiget at ønske, at disse Forsvarsubgifter være meget betydeligt mindre, og ogsaa berettiget at ønske, at de kunde være noget større, desform der derved kunde medføres en Ordning, der anderledes kunde gjøre Fyldest. Disse forskellige Anskuelser kunne være berettigede, men jeg siger blot, som jeg har sagt tidligere til ærede Herrer, og udenfor denne Sal: Saml Dem om et Program, som en alvorlig Medsættelse eller Strøgning af disse Udgifter, fremsat ikke blot en enkelt Gang, men en enkelt Tale; Antydninger om dette, thi det irriterer kun til alle Sider, men fremsat positive Forslag til en hel ny Forsvars- ordning. Hvis Befolkningen paa det, jeg at skaffe det Stemmer her, hvor det gjælder, efter en Rejsning i Befolkningen, Lad os saa se, om Folket vil lykkes, eller hin Side. Det tror jeg er praktisk. Det vil jeg sætte megen Pris paa. (Afbrydelse af Røst). Ja, en Rejsning, der ikke falder sammen igjen, en Rejsning, der duer Noget, og vil holde sig. Jeg er ikke sikker paa, om det vil lykkes, men jeg har kun villet sige dette, at jeg særdeles godt kan forstaa, at selv om man meget gerne indenfor rimelige Grændser vilde have Forsvarsvæsenet ordnet, kan man dog være betænkelig ved de store Udgifter, og bliver det ikke mindre, naar man stadig hører fortælle, at det dog ikke duer Noget. Hvad den politiske Side af vor Stilling angaar, da skal jeg for mit Vedkommende sige, at jeg betragter denne Behandling af Finanslov som et Led af vort Arbejde hele Vinteren, igjennem, og hvilke Slutninger jeg vil komme til at drage med Hensyn til vor politiske Stilling, vil for mit Vedkommende meget afhænge af, hvad vi føre vort Arbejde til i denne Samling, og hvorledes de forskellige Faktorer, Partier, under dette Arbejde komme til at stille sig til hinanden. Jeg vil ikke dømmes, usødt Mand, jeg vil heller ikke dømmes denne Samlings Resultater, inden jeg ser andet Bevis, end der hidtil har kunnet være givet for, hvorledes Regeringen, Landsstinget, Folkethinget, de forskellige Faktorer og Partier overhovedet ville tage Del i og udvilde sig i dette Arbejde.